

Daidalos a Ikaros

Skromnost, Učení se z chyb

Dobré rady od starších a zkušenějších se vždy vyplatí poslouchat.

Když se Daidalos se svým synem Ikarom pokusili opustit ostrov, na kterém žili ve vyhnanství, Ikaros tragicky zahynul. Dopltil totiž na to, že neposlouchal moudré rady svého otce a nechal se zlákat zvědavostí.

🕒 7 min

Daidalos pocházel z Atén a byl nejzručnějším mistrem své doby. **Ryl dlátem do kamene** a tvaroval nádherné sochy. Jeho umělecká díla obdivovali ve všech koutech země. Jenže zručnost není všechno. Jak byl zručný, tak byl žárlivý. Nedokázal vystát, když byl někdo jiný považován za lepšího **umělce než on**.

Daidalos měl jednoho učně jménem Talós. Po čase si Daidalos všiml, že Talós je velmi nadaný, dokonce víc než on sám. Nejenže vyráběl krásná umělecká díla, ale vymýšlel i různé nástroje, které mu pomáhaly díla vylepšovat. A všechno to dělal úplně sám, bez přičinění svého učitele. Talós začínal být slavný a uznávaný v celých Aténách.

Daidalos se začal obávat, že sláva jeho žáka převyší tu jeho. Jednoho dne, když ho přemohla závist a hněv, přikradl se k Talósovi, který na hradě **pozoroval ptáky**, a shodil ho z hradeb. Jenže mistr byl při svém činu přistižený, uznáný vinným a **odsouzený**. Ve vězení si však dlouho nepobyl, protože se mu podařilo utéct na ostrov Krétu. Tady si získal přízeň krále Minóa, rozvíjel svoje umění a užíval si slávu a obdiv místních obyvatel. Stále tvořil ty nejkrásnější sochy v celé zemi a v té době to byly jediné sochy, které jako by z oka vypadly lidským bytostem.

Po letech však Daidala začal tížit dlouhý život ve vyhnanství. Nedokázal si představit, že celý zbytek života prožije **obklíčený mořem**. Král Minós si byl dobře vědom toho, že v jeho zemi žije ten nejlepší mistr, a když si všiml, že Daidalos se ohlíží po domovu, začal ho hlídat, aby neutekl. Neustále ho **sledovali vojáci** a všechny přístavy byly pro něj uzavřené.

Po dlouhém přemýšlení přišel Daidalos s nápadem, že se pokusí **utéct vzduchem**.

Začal pracovat na projektu, kterým měl přemoci i samotnou matku přírodu. Sbíral ptačí peří a skládal ho vedle sebe. Peří potom svázal lněnou nití, zpevnil voskem, a tak vzniklo křídlo.

Daidalos měl syna Ikara. Ten ho často pozoroval, jak pracuje na svých křídlech, a rád mu pomáhal **zatloukat hřebíky** a míchat vosk, kterým křídla natírali a ohýbali do konečné podoby.

Po tom, co Daidalos úspěšně vyzkoušel svůj pár křídel, zavřel se do dílny a začal vyrábět menší pár křídel i pro Ikara.

Když byl hotový, poučil syna: „Milý synku, létej jen ve středních výškách. Když poletíš příliš nízko nad mořem, křídla ti zvlhnou, zatíží tě a stáhnou tě do hlubin moře. Když poletíš příliš vysoko, sluneční paprsky roztopí vosk, který drží peří v tom **správném tvaru**, a zřítíš se k zemi. Drž se za mnou a nic se ti nestane.“

Daidalos přivázal svému synovi na ramena křídla a oba **vyletěli do vzduchu**. Ikarovy pohyby byly ještě nesmělé, ale ve vzduchu se držel celkem dobře. Šlo mu to stále lépe a lépe a osmělený dobrým letem se vydal objevovat výšiny. Jenže slunce okamžitě začalo rozpouštět vosk a peří se z křídel uvolnilo. Nešťastník rychle **mával křídly**, ale zbytečně. Zřítíl se do modrých **hlubin moře**. Otec zoufale volal na syna, ale už bylo pozdě. Když přistál na zemi, ještě doufal, že najde Ikara na pobřeží živého, jenže moře vyplavilo jen jeho tělo.

A tak nešťastný Daidalos pochoval svého **jediného syna** a letěl dál na ostrov Sicílie. Na Sicílii vládl král Kokalos, jehož přízeň si Daidalos rychle získal. Všechny udivoval svým uměním a důmyslností a obyvatelé ho s nadšením přijali.

Jenže král Minós z Kréty se rychle dozvěděl, že slavný mistr tajně opustil jeho ostrov a uchýlil se na Sicílii. Vyzbrojil velké vojsko a na lodích se vydali do pobřežního sicilského města Agrigent. Odtud poslal ke králi Kokalovi posla, aby mu doručil žádost **o vydání zběha**. Jenže Kokalos nemínil Daidala vydat na Krétu, a tak uvažoval, jako Minóa zničit. Vymyslel tento plán:

Tvářil se, že souhlasí s vydáním zběha na Krétu, a pozval Minóa k sobě, aby ho pohostil a nabídl mu odpočinek po dlouhé cestě. Únavu měla zmírnit teplá koupel. Jenže když Minós seděl v kádi, Kokalos pod ní nechal pořádně zatopit, až **voda vřela** a krétský král se v ní uvařil. Mrtvolu krále potom odevzdal krétskému vojsku a předstíral velké neštěstí, že král v lázních uklouzl a utopil se. Vojáci Minóa pochovali a na jeho počest mu postavili velký chrám. Při tom všem na Daidala úplně zapomněli a vydali se zpět na Krétu.

Daidalos na Sicílii vychoval ještě mnoho zručných mistrů, ale od smrti svého jediného syna už nebyl nikdy šťastný. Zatímco svými díly udivoval všechny obyvatele, sám prožíval smutné stáří. Nakonec umřel v žalu na Sicílii, kde je také pochovaný.